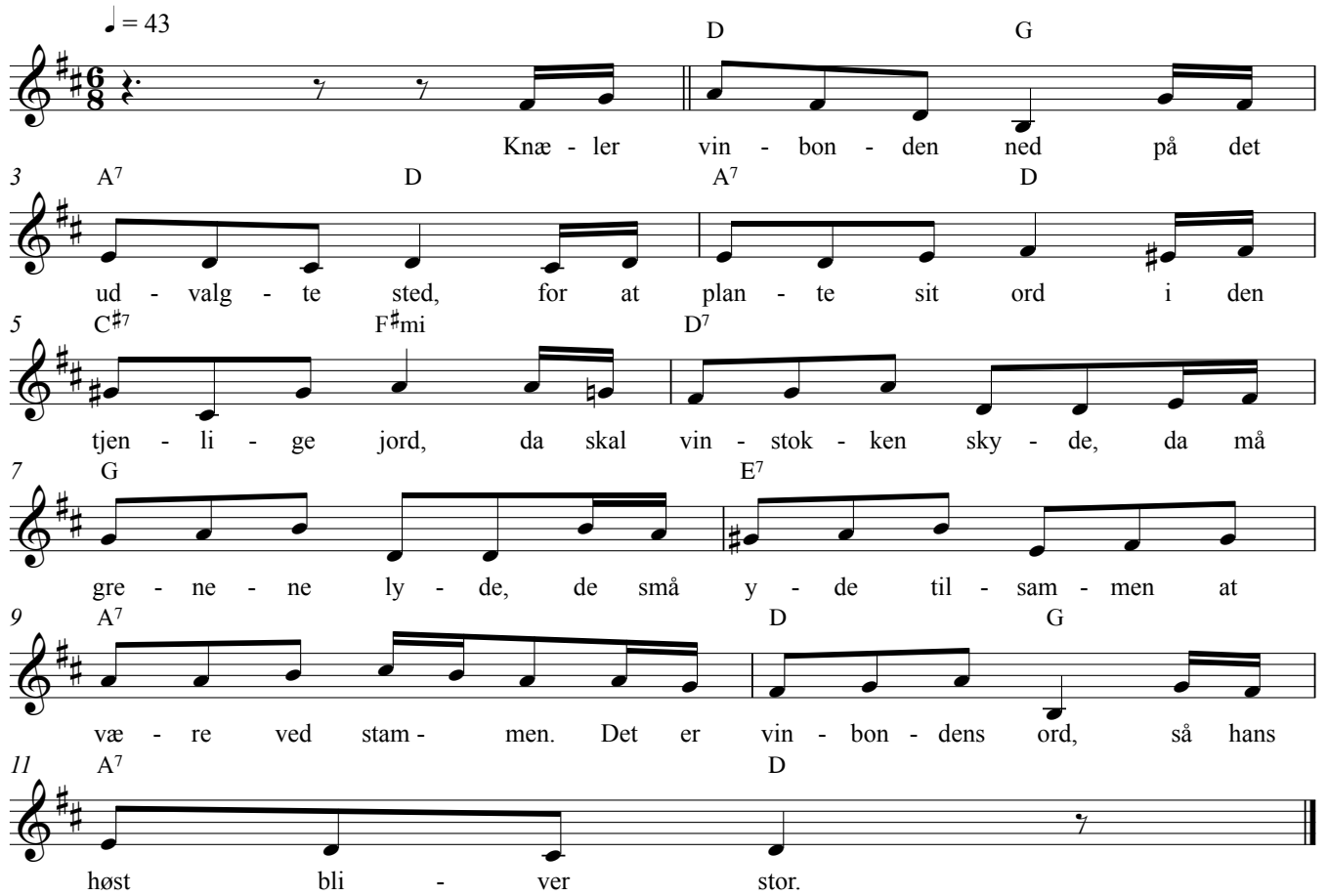

VINEN

Tekst: Jørgen Gustava Brandt

Musik: Bent Fabricius-Bjerre

♩ = 43

Knæ - ler vin - bon - den ned på det
3 ud - valg - te sted, for at plan - te sit ord i den
5 tjen - li - ge jord, da skal vin - stok - ken sky - de, da må
7 gre - ne - ne ly - de, de små y - de til - sam - men at
9 væ - re ved stam - men. Det er vin - bon - dens ord, så hans
11 høst bli - ver stor.

Kommer sommer på ny,
kommer sol, kommer sky,
får vi føde og fugt.
Vi er frihed og tugt.
Vi er vintræets grene.
Vi er ikke alene,
vi er blanke og rene
ved ordet, det ene,
skal vi snart bære frugt.
-Er vi vin, bli'r vi brugt!

En gren visned', en faldt
af en mangel på alt.
De, som blev, de, som gror
nærer vinbondens ord:
For på vintræets stamme
er vi ét og det samme,
er vi ved ordets forening
i en frugtbar forgrening
vokser høsten sig stor
på den tjenlige jord.

Uforklarlige mod
mellem ranke og rod
i den blåeste grund
stemt af almagts mund!
-Skjult i grenenes blade
snakker småfugle glade,
snakker småfugle glade,
bag tage af blade
over solpletet grund
i den høstlige stund.

Springer syrinks nu højt
med sit hvirvlende fløjt
af en solgylden blund,
er det vintræets stund:
Nu blev dagene sene
om de yppige grene.
Som på frugten de kendtes.
De livløse brændtes.
I et spejl uden bund
gløder klasernes fund.